

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Violy Takáčovej, v právnej veci navrhovateľa **Ing. P.L., M.**, proti odporkyni **S.P.-Ú., B.**, o starobný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu V Košiciach z 1. júna 2007, č.k. 1Sd/127/2005-152, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 1. júna 2007, č.k. 1Sd/127/2005-152, V potvrdzujúcej časti **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutia odporkyne č. 4,5 zo dňa 12. apríla 2005, rozhodnutie č. 1 až 3 zo dňa 13. apríla 2005 v spojení so zmenovým rozhodnutím odporkyne zo 14. júna 2005 a rozhodnutím č. 1 až 5 zo dňa 14. júna 2005, rozhodnutím č. 1 až 14 zo dňa 8. septembra 2005, rozhodnutím č. 1 až 14 zo dňa 7. decembra 2005, rozhodnutím č. 1 až 5 zo dňa 1. marca 2006, rozhodnutím z 2. júna 2006 a rozhodnutiami č. 1 až 15 zo dňa 30. júna 2006, všetky vydané pod č. 370 823 7690, **z r u š u j e** a vracia odporkyni na ďalšie konanie.

Vo zvyšku napadnutý rozsudok **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil vo výroku tohto rozsudku označené rozhodnutia odporkyne, ktorými navrhovateľovi najskôr podľa § 21 a § 95 zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v. znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 100/1988 Zb.“) zvýšila starobný dôchodok od 4. marca 2002 na sumu 4.567 Sk po zhodnotení novo preukázanej doby zamestnania v rokoch 1977 až 1979 (rozhodnutie č. 1 z 13. apríla 2005, ktorým zmenila svoje rozhodnutie z 18. novembra 1997), keď vychádzala z priemerného mesačného zárobku upraveného pre výpočet dôchodku (ďalej PMZ) v sume 2.600 Sk a pre výšku dôchodku zhodnotila 34 rokov zamestnania, z toho 34 (?) rokov v III. pracovnej kategórii, 2 roky v druhej pracovnej kategórii a 1 rok v prvej pracovnej kategórii. Dôchodok ku dňu vzniku nároku navrhovateľovi vymerala vo výške 61% PMZ.

Rozhodnutiami č. 2 a 3 z 13. apríla 2005 a 4 a 5 z 12. apríla 2005 odporkyňa zvýšila navrhovateľovi starobný dôchodok od splátky za júl 2002 o 5%, za júl 2003 o 6%, od 1. februára 2004 o 4%, od 1. decembra 2004 o 3,4% mesačnej sumy dôchodku podľa príslušných valorizačných predpisov (zákony č. 306/2002 Z.z., č. 222/2003 Z.z., § 293a zák.č. 461/2003 Z.z. a Opatrenia MPSVaR č. 466/2004 Z.z.).

Rozhodnutím č. 1 zo 14. júna 2005 odporkyňa podľa § 21 a § 95 zák.č. 100/1988 Zb. zvýšila od 4. marca 2002 starobný dôchodok navrhovateľovi na sumu 4.596 Sk, keď pre výšku dôchodku navrhovateľovi zhodnotila 34 rokov zamestnania, z toho 30 rokov v III. pracovnej kategórii, 2 roky v II. pracovnej kategórii, 1 rok v I. pracovnej kategórii a 1 rok v prvej zvlášť zvýhodnenej pracovnej kategórii. Dôchodok vymerala vo výške 62% PMZ (60% + 2% za zvlášť zvýh. prac. kategóriu). Týmto rozhodnutím zmenila rozhodnutie z 13. apríla 2005. Súčasne rozhodnutiami 2 až 5 zo 14. júna 2005 zvýšila odporkyňa starobný dôchodok navrhovateľa podľa horeuvedených valorizačných predpisov v rokoch 2002 až 2004 a rozhodnutím zo 14. júna 2005 zvýšila navrhovateľovi starobný dôchodok od 4. júla 2005 na sumu 5.989 Sk mesačne (o 8,85% mesačnej sumy dôchodku) podľa § 293e zák.č. 461/2003 Z.z.

Po dodatočnom zhodnotení dôb a vymeriavacích základov z navrhovateľovej činnosti samostatne zárobkovo činnej osoby od 1. januára 1997 do 28. februára 1997, od 1. mája 1997 do 31. júla 1997, od 1. augusta 1997 do 22. augusta 1997, 1. januára 1996-31. januára 1996, od 1. februára 1996 do 29. februára 1996, od 1. marca 1996 do 31. marca 1996, od 1. marca 1997 do 30. apríla 1997, od 1. apríla 1996 do 30. apríla 1996, od 1. mája 1996 do 31. mája 1996, od 1. júna 1996 do 30. júna 1996, od 1. júla 1996 do 31. augusta 1996, od 1. septembra 1996 do 30. septembra 1996, od 1. októbra 1996 do 31. októbra 1996, odporkyňa rozhodnutiami č. 1 až 11 z 8. septembra 2005 upravila starobný dôchodok navrhovateľa od 15. augusta 2002 na sumu 4.826 Sk mesačne, od 14. októbra 2002 na sumu 4.826 Sk mesačne, od 25. novembra 2002 na sumu 4.284 Sk mesačne, od 6. februára 2003 na sumu 4.312 Sk mesačne, od 6. marca 2003 na sumu 4.370 Sk mesačne, od 14. apríla 2003 na sumu 4.477 Sk mesačne, od 15. mája 2003 v sume 4.541 Sk mesačne, od 11. júna 2003v sume 4.605 Sk mesačne, zvýšený od 7/2003 na sumu 4.882 Sk mesačne, od 18. augusta 2003 na sumu 5.015 Sk mesačne, od 1. októbra 2003 na sumu 5.081 Sk mesačne, od 8. októbra 2003 na sumu 5.126 Sk mesačne. Rozhodnutiami č. 12 až 14 z 8. septembra 2005 odporkyňa následne navrhovateľovi zvýšila starobný dôchodok podľa valorizačných predpisov, a to od 1. februára 2004 na sumu 5.332 Sk mesačne, od 1. decembra 2004 na sumu 5.514 Sk mesačne, od 4. júla 2005 na sumu 6.002 Sk mesačne.

Rozhodnutím 1 zo 7. decembra 2005 odporkyňa zmenila rozhodnutie z 8. septembra 2005 a po dodatočnom zhodnotení doby zamestnania od 11. septembra 1961 do 31. augusta 1988 v II. pracovnej kategórii upravila navrhovateľovi starobný dôchodok od 15. augusta 2002 na sumu 5.287 Sk mesačne, keď pre výšku dôchodku zhodnotila 34 rokov zamestnania, z toho v III. pracovnej kategórii 14 rokov, v II. pracovnej kategórii 18 rokov, v I. pracovnej kategórii 1 rok a vo zvlášť zvýhodnenej kategórii 1 rok. Dôchodok odporkyňa vymerala vo výmere 75% PMZ + 2% PMZ za zamestnanie vo zvlášť zvýhodnenej pracovnej kategórii. Následne rozhodnutiami 2 až 11 zo 7. decembra 2005 odporkyňa upravila starobný

dôchodok navrhovateľa (opäť po zohľadnení dôb samostatnej zárobkovej činnosti a vymeriavacích základov v týchto dobách a v závislosti od doby zaplataenia poistného) od 14. októbra 2002 na sumu 5.287 Sk mesačne, od 25. novembra 2002 na sumu 4.847 Sk mesačne, od 6. februára 2003 na sumu 4.885 Sk mesačne, od 6. marca 2003 na sumu 4.921 Sk mesačne, od 14. apríla 2003 na sumu 5.003 Sk mesačne, od 15. mája 2003 na sumu 5.046 Sk mesačne, od 11. júna 2003 na sumu 5.090 Sk mesačne zvýšenú od 7/2003 na sumu 5.396 Sk mesačne, od 18. augusta 2003 na sumu 5.487 Sk mesačne, od 1. októbra 2003 na sumu 5.534 Sk mesačne, od 8. októbra 2003 na sumu 5.563 Sk mesačne. Napokon rozhodnutiami 12 až 14 zo 7. decembra 2005 zvýšila starobný dôchodok navrhovateľa od 1. decembra 2004 na sumu 5.786 Sk mesačne, od 1. decembra 2004 na sumu 5.983 Sk mesačne a od 4. júla 2005 na sumu 6.513 Sk mesačne v súlade s predpismi o zvyšovaní dôchodkov.

Rozhodnutiami 1 až 5 z 1. marca 2006 odporkyňa po dodatočnom zhodnotení dôb činnosti samostatne zárobkovo činnej osoby od 1. januára 1997 do 31. januára 1997, od 1. februára 1997 do 28. februára 1997, od 1. mája 1997 do 31. mája 1997, od 1. júna 1997 do 30. júna 1997, od 1. júla 1997 do 31. júla 1997, vyslovila, že navrhovateľovi naďalej patrí od 10. decembra 2001 starobný dôchodok v sume 4.596 Sk mesačne, od 17. januára 2002 v sume 4.596 Sk mesačne, od 10. mája 2002 v sume 4.596 Sk zvýšený od 4. júla 2002 na sumu 4.826 Sk mesačne, od 11. júla 2002 v sume 4.826 Sk mesačne a od 13. augusta 2002 naďalej v sume 4.826 Sk mesačne.

Rozhodnutím z 2. júna 2006 odporkyňa navrhovateľovi zvýšila podľa § 82 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení starobný dôchodok navrhovateľa od 1. júla 2006 na sumu 6.901 Sk mesačne.

Po zistení a zohľadnení výšky hrubých zárobkov za obdobie od 1. januára 1980 do 31. decembra 1985 odporkyňa rozhodnutiami 1 až 11 z 30. júna 2006 zmenila rozhodnutia zo 7. decembra 2005 a výšku starobného dôchodku navrhovateľa upravila od 15. augusta 2002 na sumu 5.603 Sk mesačne, od 14. októbra 2002 na sumu 5.603 Sk mesačne, od 25. novembra 2002 na 5.603 Sk mesačne, od 6. februára 2003 na sumu 5.603 Sk mesačne, od 6. marca 2003 na 5.603 Sk mesačne, od 14. apríla 2003 na sumu 5.655 Sk mesačne, od 15. mája 2003 na sumu 5.655 Sk mesačne, od 11. júna 2003 na sumu 5.655 Sk mesačne zvýšenú od júla 2003 na sumu 5.995 Sk mesačne, od 18. augusta 2003 na sumu 5.995 Sk mesačne, od 1. októbra 2003 na sumu 5.995 Sk mesačne, od 8. októbra 2003 na sumu 5.995 Sk mesačne, keď dôchodok vymerala z PMZ 2.947 Sk zisteného z hrubých zárobkov za roky 1981, 1983, 1986, 1982, 1984. Rozhodnutiami č. 12 až 15 z 30. júna 2006 odporkyňa podľa predpisov o zvyšovaní dôchodkov navrhovateľovi starobný dôchodok zvýšila od 1. februára 2004 na sumu 6.235 Sk mesačne, od 1. decembra 2004 na sumu 6.447 Sk mesačne a od 4. júla 2005 na sumu 7.018 Sk mesačne, od 1. júla 2006 na sumu 7.436 Sk mesačne (zmenené rozhodnutie z 2. júna 2006).

Krajský súd uvedené preskúmané rozhodnutia považoval za vecne správne a vydané v súlade so zákonom. v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že doba od 6. októbra 1977 do 11. októbra 1978 a od 9. novembra 1978 do 31. marca 1979, kedy bol navrhovateľ zamestnaný v. D. v O. nebola pri priznávaní dôchodku

v roku 1997 zhodnotená, keďže nebola preukázaná, o čom bol navrhovateľ odporkyňou informovaný. Táto doba bola odporkyňou zhodnotená až na základe dokladov jej doručených 4. marca 2005 a v súlade s § 95 zák.č. 100/1988 Zb. bol dôchodok zvýšený od 4. marca 2002. Pokiaľ navrhovateľ vyjadril nesúhlas so započítaním doby zamestnania od 1. júla 1960 do 31. júla 1967 v III. pracovnej kategórii (C.) krajský súd poukázal na to, že až na základe žiadosti odporkyne z 15. augusta 2005 bola doručená príloha k žiadosti o dôchodok na preukázanie zamestnaní zaradených do I. a II. pracovnej kategórie na účely dôchodkového zabezpečenia, ktorou bolo preukázané, že navrhovateľ v období od 11. septembra 1961 do 31. augusta 1977 vykonával zamestnanie zaradené do II. pracovnej kategórie, a preto mu podľa § 95 zák.č. 100/1988 Zb. bol znovu zvýšený starobný dôchodok od 15. augusta 2002. Dňom 15. augusta 2005 bola preukázaná doba v preferovanej pracovnej kategórii v rozsahu 20 rokov a 135 dní, preto bol navrhovateľovi starobný dôchodok vymeraný z II. pracovnej kategórie a jeho suma určená z PMZ zisteného z rozhodného obdobia 10 po sebe nasledujúcich rokov pred 31. májom 1989, kedy navrhovateľ ukončil zamestnanie v II. pracovnej kategórii.

Rovnako krajský súd poukázal aj na to, že obdobie samostatnej zárobkovej činnosti nebolo navrhovateľovi zhodnotené pri priznávaní starobného dôchodku v roku 1997 v plnom rozsahu, pretože neuhradil príslušné poistné. Až dňa 15. augusta 2005, kedy boli odporkyňi predložené jej pobočkou v. M. evidenčné listy dôchodkového zabezpečenia o samostatnej zárobkovej činnosti za obdobie od 15. augusta 1990 do 22. augusta 1997, aj s vyznačením dátumov zaplata poistného a obdobia, za ktoré poistné nebolo uhradené, bolo možné navrhovateľovi dôchodok upraviť (zvýšiť) aj z tohto titulu. Pretože navrhovateľ poistné za obdobie od 1. januára 1996 do 31. októbra 1996 a od 1. januára 1997 do 22. augusta 1997 uhrádzal postupne v neskoršom období a nie naraz, bola mu pre nárok na starobný dôchodok zhodnotená vždy len tá doba zamestnania, za ktorú poistné uhradil, a to odo dňa jeho zaplata, čím sám navrhovateľ podľa krajského súdu vyvolal vydanie viacerých rozhodnutí, ako je obvyklé v konaní o starobný dôchodok. Ďalšími námietkami a tvrdeniami sa krajský súd nezaoberal, lebo nemali priamy vzťah k predmetu konania (vzájomné započítanie pohľadávok, riešenie rôznych druhov sporu formou zmieru, bezdôvodné obohatenie sa odporkyne uzurpovaním poistného na zdravotné poistenie a pod.).

Konanie o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne z 8. septembra 2005, č. 370 823 7690 a o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu zo 7. decembra 2005, č. 370 823 7690, krajský súd zastavil s odôvodnením, že rozhodnutím zo 7. decembra 2005 si odporkyňa sama zrušila svoje rozhodnutie z 8. septembra 2005, ktorým bola navrhovateľovi uložená povinnosť vrátiť neprávom vyplatenú sumu na starobnom dôchodku 3.648 Sk. Opravnému prostriedku navrhovateľa tak bolo vyhovené v celom rozsahu a rozhodnutie, ktorým odporkyňa zrušila svoje rozhodnutie ako rozhodnutie procesnej povahy nepodlieha súdnemu prieskumu.

Navrhovateľ sa proti rozsudku krajského súdu odvolal. Navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok zmenil a rozhodnutia odporkyne vydané pod č. 370 823 7690, a to rozhodnutie z 18. novembra 1997 a všetky rozhodnutia uvedené vo výroku rozsudku krajského súdu zrušil. Namietal, že krajský súd na základe vykonaných

dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nekritické a pozitívne stanovisko súdu k rozhodnutiam odporkyne nastoľuje podľa navrhovateľa i otázku porušenia článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov, najmä tým, že odporkyňa nedokáže vyriešiť už 10 rokov jeho dôchodkovú vec. Vytýkal súdu, že tak postupoval aj napriek tomu, že navrhovateľ poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 So 226/04, najmä tú jeho časť, že veľký počet stále nových rozhodnutí odporkyne, ktorými mení a napráva svoje rozhodnutia spôsobuje situáciu, ktorá je nezrozumiteľná a nepreskúmateľná. Navyiac podľa navrhovateľa rozhodnutia odporkyne sa neopierajú o zákony a nemajú oporu vo faktoch, čomu súd mal venovať pozornosť.

Krajský súd podľa navrhovateľa nezodpovedal základnú otázku skutkového stavu, či sumy vymeraného dôchodku sú podľa jednotlivých rozhodnutí v správnej výške. V ďalšom texte odvolania navrhovateľ popísal obsah korešpondencie s Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, so Sociálnou poisťovňou pri vybavovaní jeho sťažností, poukázal na relevantné právne predpisy vzťahujúce sa na jeho dôchodkovú vec, tvrdil, že odporkyňa skartovala jeho evidenčné listy dôchodkového zabezpečenia, poukázal na jednotlivé rozhodnutia a nesprávnosti v nich uvedené.

Základným rozporom medzi rozsudkom krajského súdu a odvolaním podľa navrhovateľa je to, že podľa rozsudku odporkyňa nasledujúcimi rozhodnutiami v celom rozsahu vyhovela navrhovateľovým opravným prostriedkom, kým navrhovateľ v odvolaní tvrdí, že odporkyňa vyhovela len čiastočne a zmätočne, a preto najjednoduchším spôsobom dosiahnutia prehľadnosti je zrušenie vadných rozhodnutí.

Navrhovateľ v odvolaní vyjadril nespokojnosť aj so zastavením konania ohľadne rozhodnutí z 8. septembra 2005 a zo 7. decembra 2005, lebo podľa neho pre zastavenie konania neboli splnené podmienky, napr. podľa § 248 ods. 2 OSP.

Odporkyňa navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť, keď dôvody uvádzané navrhovateľom v odvolaní nepovažovala za opodstatnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s, § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uplatnených v odvolaní a o odvolaní rozhodol bez pojednávania (§ 250ja ods. 3 v spojení s § 250l ods. 2 OSP) tak, že mu v prevažnej časti vyhovel.

Z obsahu opravných prostriedkov, ako aj z ďalších podaní navrhovateľa je zrejmé, že sa cíti ukrátený na svojich právach tým, že jeho starobný dôchodok po došetrení dôb zamestnania a preukázaní, že išlo o zamestnania zaradené do zvýhodnených pracovných kategórií, nebol jeho starobný dôchodok zvýšený (upravený) od vzniku nároku na starobný dôchodok (od 23. augusta 1997), ale až od marca, resp. augusta 2002. Postupom času, po vydaní vždy nového súboru rozhodnutí, ktorými boli zmenené predchádzajúce rozhodnutia, sa navrhovateľ domáhal ich zrušenia aj z dôvodu ich nezrozumiteľnosti, príp. aj iných väd, ktoré im vytýkal.

Starobný dôchodok bol navrhovateľovi pôvodne priznaný rozhodnutím odporkyne z 10. októbra 1997 od 23. augusta 1997 v sume 3.229 Sk mesačne, pričom súčasne odporkyňa s rozhodnutím navrhovateľovi zaslala lístok, v ktorom mu oznámila, že došetruje dobu zamestnania za roky 1997-1979 prostredníctvom centrálnej evidencie v P. Súčasne oznámila navrhovateľovi aj to, že dobu od 15. augusta 1990 do 22. augusta 1997 nemôže zhodnotiť pre účely dôchodkového zabezpečenia, nakoľko nemá vyplatené poistné.

Rozhodnutím 1 z 13. apríla 2005 odporkyňa zvýšila navrhovateľovi starobný dôchodok od 4. marca 2002 na sumu 4.567 Sk mesačne s poukazom na ust. § 21 a 95 zák.č. 100/1988 Zb. a § 259 zák.č. 461/2003 Z.z., čo odôvodnila tým, že dodatočne zhodnotila novo preukázanú dobu zamestnania. Len z pripojeného doplnku osobného listu dôchodkového zabezpečenia je zrejmé, že dodatočne zhodnotila v III. pracovnej kategórii v roku 1977 87 dní, v roku 1978 284 dní a 53 dní, v roku 1979 90 dní zamestnania. Z následného vyjadrenia odporkyne vyhotoveného 30. júna 2005 vyplynulo, že zvýšila už priznaný starobný dôchodok od 4. marca 2002, t.j. podľa § 95 zák.č. 100/1988 Zb. tri roky spätne odo dňa doručenia dokladov (4. marca 2005), na základe ktorých rozhodla o započítaní doby zamestnania v rokoch 1977 a 1979, ako aj to, že rozhodnutím zo 14. júna 2005 opäť zvýšila starobný dôchodok navrhovateľa z dôvodu preukázania a zhodnotenia uvedenej doby zamestnania v preferovanej pracovnej kategórii.

Pre posúdenie, či sa navrhovateľ opodstatnene domáha zvýšenia (úpravy výšky dôchodku) v dôsledku dodatočného zhodnotenia zamestnania v rokoch 1977 až 1979 od 23. augusta 1997, je rozhodujúce znenie ustanovenia § 95 zák.č. 100/1988 Zb.

Podľa ods. 1 cit. zák. ustanovenia ak sa dodatočne zistí, že sa dávka priznala alebo sa vypláca v nižšej sume, ako patrí, alebo že sa neprávom odoprela alebo že sa priznala od neskoršieho dátumu, než od ktorého patrí, dávka sa zvýši alebo prizná.

Dávka sa zvýši alebo prizná podľa odseku 1 odo dňa, od ktorého dávka alebo jej zvýšenie patrí, najviac však za tri roky späť odo dňa zistenia alebo uplatnenia nároku na dávku alebo na jej zvýšenie (§ 95 ods. 2 zák.č. 100/1988 Zb.).

Odvolací súd aj zo žiadosti o priznanie starobného dôchodku zistil, že navrhovateľ v prehľade dôb zamestnania uviedol, a teda aj pre výšku dôchodku žiadal hodnotiť v dobe od 6. októbra 1977 do 11. októbra 1978 a od 9. novembra 1978 do 31. marca 1979 zamestnanie robotníka u zamestnávateľa D..

Nepochybne teda za deň, kedy uplatnil nárok na dôchodkovú dávku aj s prihliadnutím na toto zamestnanie, treba považovať deň spísania žiadosti o dôchodok, čo v prípade navrhovateľa je deň 9. september 1997. Aj keď v rozhodnutí o tejto žiadosti mu uvedená doba zamestnania zhodnotená nebola, na základe oznámenia odporkyne doručeného navrhovateľovi sa tento opodstatnene domnieval, že sa tak stane po došetrení tohto zamestnania.

Skutočnosť, že napriek prísľubu odporkyňa uvedené zamestnanie nedošetrla, a navrhovateľa o tom neinformovala, nemôže byť na ťarchu navrhovateľovi.

Je preto opodstatnená požiadavka navrhovateľa, aby za deň uplatnenia nároku na dávku starobného dôchodku vo vyššej výmere zodpovedajúcej započítaniu aj doby zamestnania u zamestnávateľa D. bol považovaný deň, kedy uplatnil nárok na starobný dôchodok a dávka zvýšená odo dňa vzniku nároku, t.j. od 23. augusta 1997.

Už aj len s prihliadnutím na uvedenú skutočnosť nemožno považovať za správne a v súlade so zákonom vydané rozhodnutie odporkyne z 12. a 13. apríla 2005, ako aj ďalšie rozhodnutia na uvedené rozhodnutia nadväzujúce.

Zo žiadosti o dôchodok a v dobe jej podania ani z evidenčného materiálu o dobách dôchodkového zabezpečenia nevyplývalo, že zamestnanie vykonávané navrhovateľom v dobe od 1. júla 1960 do 31. augusta 1977 v. C., je zamestnaním zaradeným do zvýhodnenej pracovnej kategórie. Navrhovateľ pritom prvýkrát až v liste z júla 2005 vyjadril nespokojnosť so zaradením tohto zamestnania do III. pracovnej kategórie. Odporkyňa preto požiadala pobočku Sociálnej poisťovne o zadováženie „Prílohy k žiadosti o dôchodok na preukázanie zamestnaní zaradených do I. a II. pracovnej kategórie na účely dôchodkového zabezpečenia“, ktorou bolo preukázané, že išlo o zamestnanie zaradené do II. pracovnej kategórie. v danom prípade potom nemožno považovať za nesprávny postup odporkyne, keď dôchodok po zohľadnení tejto skutočnosti zvýšila najviac za tri roky späť odo dňa zistenia, že dávka patrí vo vyššej výmere.

Zhodne s krajským súdom pritom aj odvolací súd je toho názoru, že vyšší počet rozhodnutí vydaných odporkyňou v prípade navrhovateľa než je obvyklé v iných prípadoch je vyvolaný aj tým, že odporkyňa po zhodnotení dôb zamestnania, resp. po ich zhodnotení vo zvýhodnenej kategórii súčasne so zmenovými rozhodnutiami bola nútená vydať aj rozhodnutia na ne nadväzujúce, t.j. jednak rozhodnutia zvyšujúce dôchodok podľa valorizačných predpisov, ale navyše aj rozhodnutia zohľadňujúce tú skutočnosť, že navrhovateľ poistné na dôchodkové zabezpečenie zo samostatnej zárobkovej činnosti uhrádzal postupne na viackrát a odporkyňa bola povinná na túto skutočnosť reagovať nie len po každej takejto úhrade jednotlivo, ale vždy po zmene výšky starobného dôchodku, ktorá patrila od doby predchádzajúcej úhrade jednotlivých súm poistného.

Práve s ohľadom aj na túto skutočnosť nemôže navrhovateľ ani v budúcnosti očakávať, že o jeho dôchodkovom nároku bude rozhodnuté jedným (alebo malým počtom) rozhodnutí, ako je to obvyklé u iných požívateľoch starobných dôchodkov.

Z dôvodov uvedených vyššie odvolací súd rozsudok krajského súdu v časti, ktorou rozhodnutia odporkyne potvrdil, podľa § 220 OSP zmenil, uvedené rozhodnutia zrušil a vrátil odporkyňu na ďalšie konanie (§ 250q ods. 2 OSP).

Odvolací súd podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny výrok rozsudku krajského súdu, ktorým zastavil konanie o opravných prostriedkoch navrhovateľa proti rozhodnutiam odporkyne z 8. septembra 2005 a zo 7. decembra 2005, obe č. 370 823 7690.

Rozhodnutím z 8. septembra 2005 (neoznačeného žiadnou číslicou) odporkyňa podľa § 107 ods. 1 zák.č. 100/1988 Zb. uložila navrhovateľovi povinnosť vrátiť neprávom vyplatený starobný dôchodok (jeho časť) v sume 3.648 Sk. Rozhodnutím zo 7. decembra 2005 (rovnako neoznačeným číslicou) podľa § 112 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení odporkyňa zrušila svoje rozhodnutie z 8. septembra 2005 o povinnosti vrátiť neprávom vyplatený dôchodok. Krajský súd dôvodne konanie o opravných prostriedkoch proti týmto rozhodnutiam zastavil, lebo nepochybne v poradí druhé rozhodnutie je rozhodnutím procesnej povahy, ktorým odporkyňa tým, že zrušila rozhodnutie z 8. septembra 2005, vyhovel navrhovateľovi (tento sa opravným prostriedkom mohol domáhať len jeho zrušenia). Navyše zrušením rozhodnutia z 8. septembra 2005 odpadol predmet preskúmania súdom a neboli tak splnené podmienky, za ktorých by mohol súd o rozhodnutí z 8. septembra 2005 konať. Postup krajského súdu preto plne zodpovedal ust. § 250o OSP, resp. aj ust. § 104 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP a § 248 písm. a/ OSP.

Náhradu trov konania účastníkom odvolací súd nepriznal, lebo navrhovateľ náhradu trov konania nežiadal, resp. návrh na rozhodnutie o trovách on, ani odporkyňa nepodali.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 25. júna 2008

**Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová